

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sanctorvm Qvinqvaginta Ivris-Peritorvm Elogia

Roberti, Johannes

Leodii, 1632

S. Theophilvs Advocatvs, Et Martyr, Cappadox, Cæsariensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45032

S. THEOPHILVS
ADVOCATVS, ET MARTYR,
Cappadox, Cæsariensis.

ASSERTIO IVRISPER.

Vita S. Dorotheæ apud
Surium, 6. Febr.

THEOPHILVS, ADVOCATVS *Præs-*
dis, & infrà: *Scholasticus* THEOPHI-
LVS. Eâ voce, *Aduocatum* significa-
ri, ostendit Baronius, in Notis ad
Rom. Martyrologium.

*Excerpta de eius Vitâ, & Martyrio,
ex Vitâ S. Dorothee.*

A Ge Dorothea Virgo fortissima,
Martyr castissima: Age cælestis
Horti sponsi tui cultrix, & proma con-
da, etiam in immeritos, liberalissima:
Age, mitte THEOPHILO, subsannatori
tuo, Rosas, & Poma, vt illi quoque, sicut
omnibus, *Christi bonus odor sis*. Maximè,
inquit Virgo. Ecce tibi adsunt. Cape
THEOPHILE, & *noli esse incredulus, sed
fidelis.*

Ridebas illam, beate Sannio, improbissimo Præsidi, Sapritio, domino tuo, Horti illius delicias, & beatam copiam, de prædicantem. Poposcisti *Flores & fructus*, quos nusquam esse credebas. Adfunt tamen. En vide, en naribus & ori applica, en toto gutture hauri. Hausisti: sed magis Virginis tantorum Dispensatricis donorum, diuinam Potestatem: sed magis Cælestis pueri, dona illa deferentis, Angelicam formositatem: sed magis, & maximè Christi, primi Cultoris, Irrigatoris, incrementi Datoris æternam liberalitatem. Hæc videlicet vicissim te totum hausit, hæc te absorbuit.

Sic igitur absorptus, visis *Rosis*, Cælum, non Terram spirantibus: visis *Malis*, omnem Ambrosiam, omne Nectar saporis castâ illecebrâ superantibus; instar magni Gentium Doctoris, eodem spiritu plenus, exclamas: *Verè DEVS Christus est, & non est vlla simulatio in eo: & iam Martyrium spirans, & sperans, addis: Beati, qui credunt in Christum, & qui patiuntur pro nomine eius.*

Quæ-

Quænam te hoc schola docuit, ô *Scholastice*? Quis te Doctor ad hæc aduocauit, ô *Aduocate*? Quis, nisi ille ipse Horti sui talis Cultor, qui te in eo fecit cum Zacheo calcare sycomorum, id est fatuam mundi sapientiam?

O beatum *Scholasticum*! beatum discipulum! Annon & beatum Magistrû? omnino, & ex tempore, tali Magistro. Quid obmurmuras, ô impie Præses Sapriti? Quin audis hunc Didascalum? quin eius sis discipulus, etsi paulo antè eius Dominus? Crede mihi, nunquam sapientius mutaueris fortem. Audi diuinam Lectionem.

Iustum est, vt veritati subscribens, à falsitate animum reuoces. Decet enim, vt qui alios iudicas mentientes, te ipsum à mendacio auferas, & ad eam, quæ est in Christo, te transferas veritatem.

Ringeris? furis? Minaris? in tyrannidem, in supplicia assurgis? Audi aliam Lectionem:

Summa Sapientia hæc est, vt Philosophiam declarem erga omnes affectus meos, & cruciatus

ciatus tuos nihil penitus timeam. O Præceptorem suprema cathedra dignissimum! Decernis tu, Tyranne, illi Eculeū? Eum ipse pro Cathedrâ habet, & ex eo hanc tertiam Lectionem te docet:

Ecce modo factus sum Christianus, quis in Cruce suspensus sum. Gratias tibi ago, Christe, quia in signo tuo leuari me permisisti. Quid tu impie importunam, & stolidam tuam sapientiam ostentas, atq; sic obijcis: Infelix, parce carnibus tuis? quanto ille doctius respondet: Infelix, parce anima tua? Ego enim carnibus meis temporaliter non parco, vt anima æternum parcatur.

Quid tu, cruento Præses, quid tu ad hæc? Adhibes lateribus vngulas, adhibes arden-tes lampades: denique capite eum plecti iubes. At ille ex vngulis, ex ignibus tuis purior emicâs, capiti suo, Deo suo Christo, Victor, & Triumphator adiungitur.

Nunquam hic Causidicus causam vllâ felicius egit, quàm pro se hanc vltimam.

Cæterùm petitos, acceptosque Flores, ac fructus elegantius depictos tibi offero Poëtico penicillo nostri Iacobi Bidermani, lib. 2. Epigr. 4.

Dorothea Theophilo rofas è cælo
promittit & mittit.

Cana gelu, & niueis hiem abāt arua pruinis,
Et nemus amissas flebat, & hortus opes:
Cum moritura, crocos & odori lilia prati,
Et placitas ibat carpere Virgo rofas.
Hic Iuuenis risitq; rofas, ridensq; poposcit;
Nec mora, quas risit, quasq; poposcit habet.
Nam puer ex astris, ipsis formosior astris,
Portat odorato munera verna sinu.
Hac ait, Elysiis tibi lilia mittit ab hortis,
Ah malè ludibrio risa Puella tuo.
Ille probat donū, pueri probat ora; sed hortos
Præ pueri dono, præ pueri ore probat.
Parce tuas iā, Virgo, rofas mihi mittere, dixit,
Cernere tota horti malo roseta tui.
Dixit & in strictos benè credulus irruit enses,
Aestiuumq; subit cælo hiemante nemus.
Res noua! qui flores astrorum risit, & hortos;
Huic iubet offensum Numen vtrosq; dari.
Ergone iā luimus, cū spreta capeessimus? inquit;
Ovtinam, quisquis spreuerit astra, luat.

Obijt Anno Christi 300. 6. Februar.

S. PHI-